

Младен Исаев

Дарове

Овошките навеждат клони
под гълбови небеса.
От всяка ябълка се ронят
искрящи капчици роса.

В лозята гроздовото зрънце
е пълно с мед и светлина,
скъп дар от щедрото ни слънце
сред тая хубава страна.

По клоните увисват круши
и едри дюли с цвят златист.
Стоиш в градината и слушаш,
как шушне падащият лист.

Пристига есен златокоса.
Тя в българските домове
със неизменна щедрост носи
и радости и плодове.

И ти я срещаш с благодарност
като вълшебница мома,
донесла най-богати дарове
на твоята земя.

КРАЙ

© Младен Исаев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12302>]